

ger, der kunne gjøres, og som ikke ville finde sig tilfredsstillende, før den hele Betningelse, som nu knytter sig til Fattigunderstøttelse, er bortfalden; ja, det tør antages, at man ikke endda vil være tilfredsstillet, men at man vil gaa en hel Del videre. Naar man nu ser, hvorledes de nu herskende Strømninger gjøre sig gjældende andsteds, saa forekommer det mig besynderligt, at man fremkommer med et saadant Lovforslag som det foreliggende. Det har dog viist sig overalt andsteds, at saadanne Skridt ingenlunde have bidraget til at dæmpe Bevægelsen, men kun til, at Bevægelsen er gaaet langt videre, end de Folk havde tænkt sig, som have bidraget til at imødekomme de Ønsker, som fra denne Side ere fremsatte. Det er jo en bekendt Sag, at disse Tendentser paa andre Steder have ført til Noget, der ikke har været langt fra Opbløsning af alle Samsundsforhold. Efter min Formening er den Opgave, som er stillet os, ikke den at hidføre en Tingenes Tilstand, hvorunder alle Indskrænkninger i Valgretten forsvinde, men tværtimod at bevare den nuværende Tingenes Tilstand, som vi skylde, at vi leve under Samsundsforhold, som vi kunne kalde forholdsvist lykkelige. Man maa ikke bortse fra Erfaringen paa andre Steder, der har viist, at Ophevelsen af Indskrænkningerne i Valgretten har ført til Frihedens Undergang, ført til, at der, efter at Valgretten i høi Grad har været misbrugt, er indtraadt en Omvæltning, som har afføret al Frihed og indført militært Voldsherredømme.

**Winther:** Det sidste Angreb paa Forslagsstillerne, at de skulde have til Hensigt at støtte Socialismen, finder jeg dog, at jeg strax bør afvise. Jeg tror, at man snart vil faae at se — og man har allerede haft Fingerring i den Retning —, at Alt, hvad der søger paa en lempelig Maade at afhjælpe de virkelige tilstedeværende berettigede Krav, er ilde set af dem, som ville have en Omvæltning og Omstyrning af Samsundet. Der har tidligere i Verden været lovgivende Forsamlinger, som sade og raadsløge om Paven's Skæg, medens der udenfor rasede de voldsomste Storme, som netop berørte deres Stats-

samsunds Tilværelse. Det er den Slags Statsmandsvisdom, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) synes at hylde, at vi aldeles ikke skulle lægge Mærke til, hvad der foregaar omkring os, og forsaavidt som vi se, at der er et berettiget Krav at opfylde, saa skulde vi lade være dermed, fordi der er Nogle, der forlange noget Mere, og som ville omsthytte Samsundet. Dette er en forunderlig Tankegang, og jeg for min Part kunde ikke anse det for heldigt, hvis den i sine Resultater blev fulgt af en saadan Forsamling som denne, ligesom jeg ogsaa antager, at det Angreb, som i den Retning blev gjort paa Forslagsstillerne, vistnok kun vil finde meget liden Anklang. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad) gik i sine Udtalelser ikke til nogen saadan Overlighed som den ærede Taler for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, men det forekom ham dog, at man ligesom skulde gjøre Undskyldning for, at man i dette Dieblif beskæftigede sig med denne Sag, idet han sagde, at man jo gjerne kunde forhandle om Sagen, ikke paa Grund af de Bevægelser, der finde Sted, men trods dem. Jeg tror, at det er det rigtige Dieblif til at foretage et saadant Skridt som det, mine ærede Medforslagsstillere og jeg have gjort ved at bringe Sagen frem, og jeg skal i den Henseende henholde mig til, hvad jeg udtalte ved Sagens Forelæggelse, men isvrigt vil jeg gjenkalde i Erindringen, at det er en gammel Sag, som her foreligger. Det er Noget, som paa-trængte sig en Frihedsmand i det første Dieblif, da Valgloven var til Forhandling, og det er altsaa Noget, som man aldeles ikke kan sige er opfundet af Hensyn til den Bevægelse, der finder Sted; men naar man har set denne Bevægelse og erkjender, at der er gjort et alle-rede for lang Tid siden anerkjendt gyldigt Krav, saa er der Anledning til at gribe Diebliffet og komme frem med det, som delvis kan gjøre en Diverfion i deres Plan, som ville omstøde Samsundet og betragte det nuværende Samsund og dets Representation som sændtlig fundet mod dem, der klage. Jeg skal nu ikke længere opholde mig ved denne Side af Sagen. Jeg tror, det er fuldt berettiget, at man i et Dieblif som dette fremdrager denne gamle